

Sygn. akt I ACa 1050/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia	SA Jerzy Nawrocki (spr.)
Sędziowie:	SA Walentyna Łukomska-Drzymala SA Bożena Oworuszko
Protokolant	st.sekr.sądowy Dorota Kabala

--	--

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa (...) spółki jawnej
w C.

przeciwko B. N.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Zamościu

z dnia 11 lutego 2014 r., sygn. akt I C 1095/09

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I w ten sposób, że powództwo oddala i zasądza od Przedsiębiorstwa (...) Spółki jawnej w C. na rzecz B. N. 3 617 [trzy tysiące sześćset siedemnaście] złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. zasądza od Przedsiębiorstwa (...) Spółki jawnej w C. na rzecz B. N. 3600 [trzy tysiące sześćset] złotych tytułem zwrotu kosztów procesu poniesionych przez pozwanego w postępowaniu odwoławczym;

III. nakazuje ściągnąć od Przedsiębiorstwa (...) Spółki jawnej w C. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Zamościu 2 500 [dwa tysiące pięćset] złotych tytułem opłaty sądowej od apelacji, od uiszczenia której pozwany był zwolniony.

I A Ca 1050/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2014r. Sąd Okręgowy w Zamościu po rozpoznaniu sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa (...) Spółki jawnej w C. przeciwko B. N. o zapłatę zasądził od pozwanego B. N. na rzecz powoda Przedsiębiorstwa (...) Spółki jawnej w C. kwotę 50.000 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 22 czerwca 2009 roku do dnia zapłaty.

Oddalił powództwo w pozostałej części i zasądził od pozwanego na rzecz powoda 2.500 złotych tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 1 lipca 2005 roku Przedsiębiorstwo (...) Spółka Jawna z siedzibą w C. (Odbiorca) zawarła z (...) (...)z siedzibą w D. reprezentowanym przez B. N. (Dostawca) umowę o produkcji elementów kooperacyjnych.

W ramach tej kooperacji Dostawca zobowiązał się świadczyć Odbiorcy usługi elektryczne (k. 16-17 umowa).

W § 15 umowy zastrzeżono, iż przekazanie osobom trzecim przez dostawcę rozwiązań stosowanych przez Odbiorcę, stosowanej techniki, mechaniki, wzorów użytkowych i oprogramowania jak i podjęcie pracy lub świadczenie usług w okresie obowiązywania umowy i do 12 miesięcy po jej zakończeniu dla innych podmiotów w zakresie wykonywanych czynności i wiedzy nabytej podczas współpracy z odbiorcą skutkować będzie odpowiedzialnością majątkową w wysokości 100000 zł.

Umowy takie podpisywane były również z innymi współpracownikami powoda. Każda zawierała podobną klauzulę o karze umownej.

Powodowa Spółka zajmowała się produkcją maszyn do profilowania blach. Pozwany świadczył usługi na rzecz powoda do 21 marca 2008 roku. Umowa stron została rozwiązana na wniosek pozwanego (okoliczność bezsporna).

Od kwietnia do września 2008 roku pozwany świadczył usługi elektryczne na rzecz (...) M. S. z siedzibą we W.. Za wykonane usługi pozwany wystawił faktury VAT (k. 97-101).W ramach świadczenia usług na rzecz tego podmiotu, pozwany zajmował się instalacją elektryczną na hali produkcyjnej, podłączeniem frezarki i innych urządzeń elektrycznych, między innymi tokarki. Pozwany pracował tam przy jednej maszynie do produkcji blachodachówki (k. 419-419 zeznania B. N.).

Z czasem pozwany zaprzestał współpracy z tym podmiotem i w grudniu 2008 roku zwrócił się do powoda o podjęcie ponownej współpracy (okoliczność bezsporna).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w zasadzie nie był między stronami sporny.

Sąd nie dał wiary zeznaniom S. L., który zarzucił pozwanemu, że wspólnie z kilkoma innymi współpracownikami powodowej Spółki umówił się na rozpoczęcie przez M. S. działalności konkurencyjnej w oparciu o ich dokumentację i bazy danych.

Powód twierdził, że pozwany zbudował układ sterowania maszyną do produkcji blachodachówki dla firmy (...) w oparciu o zdobyte u nich doświadczenie, wiedzę oraz w oparciu o wykradzioną dokumentację techniczną. W toku procesu okoliczność, że to pozwany dopuścił się niezgodnego z prawem działania w postaci wykorzystania dokumentacji technicznej powodowej Spółki, by na jej podstawie stworzyć linię produkcyjną w konkurencyjnej firmie nie została udowodniona.

Pozwany B. N. potwierdził, że pracował w firmie (...) oraz, że miało to miejsce w 2008 roku, niemal bezpośrednio po zaprzestaniu współpracy z powodową Spółką. Przyznał również, że pracował przy jednej maszynie do produkcji blachodachówki. Zaprzeczył, by zbudował układ sterowania do maszyn profilujących gdyż u powoda się tym nie zajmował. Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego w tym zakresie. B. N. opisał czym zajmował się świadcząc usługi na rzecz powoda, a następnie w innej firmie.

Powód nie udowodnił, aby zakres świadczonych przez pozwanego na rzecz powoda usług obejmował dodatkowo jeszcze inne czynności (np. tworzenie sterowników do maszyn), tak by zdobytą w ten sposób wiedzę pozwany mógł wykorzystać w konkurencyjnej firmie. Nie udowodnił także aby pozwany miał związek z zarzucaną przez powoda kradzieżą dokumentacji technicznej z jego firmy i baz danych.

W konsekwencji Sąd uznał, że zeznania B. L. i S. L. w zakresie w jakim zarzucali pozwanemu, że na podstawie ich dokumentacji technicznej stworzył w konkurencyjnej firmie maszynę do profilowania blach, były niewiarygodne.

Sąd uznał jednak, że roszczenie powoda jest uzasadnione.

Strony łączyła od 1 lipca 2005 roku umowa o produkcji elementów kooperacyjnych, na podstawie której pozwany świadczył usługi elektryczne na rzecz powoda. W umowie tej strony zastrzegły, iż przekazanie osobom trzecim przez usługodawcę rozwiązań stosowanych przez powoda, stosowanej techniki, mechaniki, wzorów użytkowych i oprogramowania jak i podjęcie pracy lub świadczenie usług w okresie obowiązywania umowy i do 12 miesięcy po jej zakończeniu dla innych podmiotów w zakresie wykonywanych czynności i wiedzy nabytej podczas współpracy z powodem skutkować będzie odpowiedzialnością majątkową w wysokości 100 000 zł.

W ocenie Sądu pozwany podpisując umowę na taką odpowiedzialność się zgodził. Nie może obecnie skutecznie bronić się twierdzeniem, że w zasadzie nie zapoznał się z treścią umowy i nie miał świadomości istnienia tej klauzuli. Pozwany złożył swój podpis pod treścią umowy, przyjął zatem na siebie pełną odpowiedzialność za skutki niedotrzymania warunku określonego w § 15, tj. podjęcia działalności konkurencyjnej.

Powyższa umowa uległa rozwiązaniu w marcu 2008 roku, a już od kwietnia 2008 roku do września 2008 roku pozwany świadczył, również w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, usługi elektryczne na rzecz innego podmiotu firmy (...) M. S. we W..

Sąd uznał, że tym samym pozwany naruszył zakaz świadczenia usług w okresie 12 miesięcy od zakończenia współpracy z powodem. Stanowi to podstawę ustalenia odpowiedzialności z tytułu kary umownej, zastrzeżonej w umowie z dnia 1 lipca 2005 roku.

Sąd stwierdził, że zastrzeżona w umowie kara umowna miała swoją podstawę w art. 483 § 1 kc. W niniejszej sprawie miała na celu zabezpieczyć powoda przed podjęciem przez pozwanego w czasie obowiązywania umowy i w okresie 12 miesięcy po jej zakończeniu działalności konkurencyjnej. Pozwany niewątpliwie naruszył zasadę zakazu konkurencji bowiem już od kwietnia 2008 roku świadczył usługi elektryczne na rzecz firmy, która podjęła się produkcji analogicznych maszyn, co powodowa Spółka.

Sąd na podstawie art. 484 § 2 kc dokonał zmiarkowania kary umownej i obniżenia jej o połowę uwzględniając fakt, że pozwany pracował na rzecz firmy (...) M. S. jedynie pół roku. W tym czasie świadczył na rzecz tego podmiotu usługi elektryczne, polegające na układaniu instalacji elektrycznej w hali produkcyjnej, próbie uruchomienia skrawarki, złożenia „szafy elektrycznej” do maszyny z logo (...), której to pracy tej nie ukończył, oraz pracował przy tokarce.

Sąd podkreślił, że wbrew zarzutom powoda, nie zostało potwierdzone, by pozwany wykorzystał „myśl techniczną” powoda do samodzielnego stworzenia linii produkcyjnej maszyn do profilowania blach.

Odsetki od uwzględnionej kwoty 50 000zł Sąd zasądził od dnia wymagalności świadczenia. Pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty kary umownej w dniu 12 czerwca 2009 roku (k. 25). W wezwaniu tym powód zakreślił 10-dniowy termin na uregulowanie zobowiązania. Wobec tego, iż pozwany nie zastosował się do wezwania, uzasadnionym jest, stosownie do art. 481 § 1 i 2 kc, przyznanie odsetek od tej właśnie daty.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił. Na podstawie art. 100 kpc, wobec częściowego uwzględnienia powództwa, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda 2500 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu obejmujących połowę uiszczonej opłaty od pozwu.

Apelację od tego wyroku wniósł powód zaskarżając wyrok w części uwzględniającej powództwo i rozstrzygającej o kosztach procesu i kosztach sądowych. Powód zarzucał Sądowi Okręgowemu :

I. Obrazę przepisów prawa materialnego, a to:

- art. 353¹, art. 58 § 2 i art. 5 kodeksu cywilnego poprzez ich rażące naruszenie skutkujące błędnym ustaleniem prawnym, iż klauzula zakazu konkurencji w Umowie o produkcji elementów kooperacyjnych z 1 lipca 2005 r. jest ważna,

- art. 65 § 2 k.c. i art. 483 § 1 w z w. z art. 471 kodeksu cywilnego poprzez błędną jego wykładnię, polegającą na przyjęciu, iż treść § 15 Umowy o produkcję elementów kooperacyjnych ustanawia karę umowną, w sytuacji, gdy zapis wspomnianego paragrafu dotyczy ustanowienia zakresu (ograniczenia) odpowiedzialności kontraktowej Pozwanego B. N.,

- art. 471 kodeksu cywilnego poprzez orzeczenie o obowiązku zapłaty kary umownej w sytuacji, gdy przy przyjęciu powyższego założenia i zastosowaniu normy art.471 kodeksu cywilnego strona powodowa wbrew art. 6 k.c. nie wykazała w sprawie poniesienia szkody,

- błąd w ustaleniach faktycznych i przyjęcie, że pozwany po ustaniu współpracy z powodem podjął się prowadzenia działalności konkurencyjnej wobec powoda i złamał tym samym zakaz konkurencji wynikający z Umowy, przy założeniu ważności tego zakazu kwestionowanego przez Powoda.

Z ostrożności procesowej jako ewentualny zgłaszał zarzut naruszenia art. 484 § 2 kodeksu cywilnego poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i nienależyte zmiarkowanie kary umownej.

II. Obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to:

- art. 233 §1 kodeksu postępowania cywilnego w zw. z art. 316 kodeksu postępowania cywilnego i art. 328 § 2 kodeksu postępowania cywilnego polegające na dokonaniu przez Sąd dowolnej oceny dowodów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy i wadliwej konstrukcji uzasadnienia zapadłego orzeczenia, który to zarzut sprowadza się do wadliwego uznania, iż pozwany wykonywał analogiczne czynności w przypadku przedsiębiorstwa powodowej spółki i (...) w sytuacji gdy nie zostało w sposób niebudzący wątpliwości ustalone jakie w istocie czynności faktyczne w ramach zawartej umowy świadczył pozwany na rzecz spółki (...) Sp. jawna w C..

Pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Pozwanego za pierwszą i drugą instancję według norm prawem przepisanych.

Powód wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 23 września 2014r. Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że powództwo oddalił i zasądził od powoda na rzecz pozwanego koszty procesu.

Wskutek wniesionej przez powoda skargi kasacyjnej wyrokiem z dnia 19 listopada 2015r. Sąd Najwyższy uchylił wyrok Sądu Apelacyjnego i przekazał sprawę temu sądowi do ponownego rozpoznania , pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy wskazał, że wydając wyrok Sąd Apelacyjny ani nie przyjął za własne ustaleń Sądu pierwszej instancji, ani nie wyodrębnił własnych ustaleń, przez co uzasadnienie wyroku nie zawiera podstawy faktycznej mogącej stanowić miarodajną podstawę zastosowania prawa materialnego.

Sąd Najwyższy odniósł się także do zawartych w skardze kasacyjnej zarzutów prawa materialnego uwzględniając jednak ograniczenia wynikające z braku właściwej podstawy faktycznej.

Sąd Apelacyjny rozpoznając ponownie apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 11 lutego 2014r. zważył co następuje.

W ocenie Sądu Apelacyjnego uzasadniona jest apelacja pozwanego w zakresie w jakim zarzuca błąd w ustaleniach faktycznych i przyjęcie, że pozwany po ustaniu współpracy z powodem złamał zakaz konkurencji wynikający z umowy zawartej przez strony w dniu 1 lipca 2005r. [nazwanej umową o produkcji elementów kooperacyjnych]. Ponadto za uzasadniony Sąd Apelacyjny uznał zarzut naruszenia art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 316 kodeksu postępowania cywilnego przez uznanie przez Sąd pierwszej instancji, iż pozwany wykonywał analogiczne czynności w przypadku przedsiębiorstwa powodowej spółki i (...), w sytuacji gdy nie zostało w sposób niebudzący wątpliwości ustalone jakie w istocie czynności faktyczne w ramach zawartej umowy świadczył pozwany na rzecz spółki (...) Sp. jawnej w C..

Sąd Apelacyjny w całości podziela i przyjmując za własne dotychczasowe ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego, uzupełnił je i doprecyzował w oparciu o znajdujący się w aktach sprawy materiał dowodowy, w następującym zakresie.

Pozwany był zatrudniony przez pozwaną Spółkę obok innych ok 30 – 40 pracowników pozostających w samozatrudnieniu. Prowadzili oni indywidualną działalność gospodarczą jako ślusarze, spawacze, montażyści, tokarze, frezerzy. Wszyscy oni zawierali ze Spółką umowę, wg wzorca przygotowywanego przez Spółkę, która zawierała podobną klauzulę jak § 15 w umowie z powodem [umowy k. 118-137].

Kierownikiem produkcji w powodowej Spółce był, zatrudniony na podstawie umowy o pracę J. K. [zeznania k. 191v.]. Spółka zajmowała się m.in. produkcją maszyn do trapezowania blach dachowych. Pozwany wykonywał w firmie usługi elektryczne. J. K. jako kierownik produkcji rozpracowywał powierzone mu zadania na poszczególne zespoły wykonawcze. Generalnie praca, którą wykonywał powód była pracą o charakterze fizycznym polegającą przykładowo na montażu wkładów do szaf elektrycznych, montażu szaf sterowania elektrycznego z materiałów firmy, rozprowadzaniu przewodów elektrycznych i podłączaniu ich do odbiorników w maszynach. Pozwany pracował w siedzibie firmy jak również jeździł do klientów w celu montażu maszyn lub ich serwisowania. Gdy maszyna była w całości zmontowana sprawdzano jej sprawność, klient dokonywał odbioru, po którym firma transportowała maszynę do klienta i oddawała maszynę klientowi.

Po rozwiązaniu umowy z powodem pozwany wykonywał usługi elektryczne dla firmy (...) M. S.. Z zeznań pozwanego [k.318v.] i przesłuchanego w charakterze świadka M. S. [zeznania k. 380] wynika, że pozwany wykonywał w firmie (...) te roboty, które aktualnie były potrzebne - m.in. zakładał instalację elektryczną na nowo budowanej hali, remontował skrawarkę, montował urządzenie elektryczne do prototypu maszyny wg instrukcji elektrycznej. Pozwany nie pracował przy sterowniku do maszyn [zeznania k. 419].

Zarówno w pozwie jak i późniejszych pismach procesowych powód lapidarnie określał na czym konkretnie miałyby polegać naruszenie przez pozwanego warunków określonych w § 15 umowy. W pismach powoda znalazły się jedynie sugestie dotyczące udostępnienia przez pozwanego technologii i dokumentacji służącej do produkcji specjalistycznych maszyn, firmie (...) M. S.. M. S. miał prowadzić wobec powódki konkurencyjną działalność gospodarczą. Dla firmy tej pozwany wykonywał usługi elektryczne, po zakończeniu umowy z powodem [pismo k. 76].

Dopiero w trakcie przesłuchania w charakterze strony [zeznania k. 416v. – 418v.] powodowie wskazali, że podstawą faktyczną ich roszczenia jest „kradzież myśli technicznej” powodów. Powodowie twierdzili, że została ukradziona im dokumentacja techniczna umożliwiająca produkcję maszyn i baza danych o konkurentach, odbiorcach i dostawcach firmy. Pozwany miał mieć dostęp do części danych dotyczących montażu, obsługi elektryki i elektroniki w maszynach produkowanych przez powodów, ze względu na to, że pracował przy ich produkcji. Wraz z innymi osobami miał umówić się z M. S. „na rozpoczęcie przez M. S. konkurencyjnej działalności gospodarczej”, produkcję tego samego typu maszyn w oparciu o dokumentację powodowej firmy i jej bazy danych. Pozwany miał zbudować układ sterowania maszyną do produkcji blachodachówki dla firmy (...) w oparciu o doświadczenie, wiedzę i dokumentację powodowej firmy [zeznania powodów k. 416v. – 418v.]

Dopuszczenie się przez pozwanego tego rodzaju czynów niewątpliwie wyczerpywałoby przesłanki odpowiedzialności majątkowej pozwanego przewidziane w § 15 umowy zawartej przez strony. Ponadto skutkowałoby deliktową odpowiedzialnością odszkodowawczą pozwanego na podstawie art. 415 kc. Sąd Apelacyjny w całości podziela ocenę Sądu Okręgowego co do braku dowodów, na okoliczność, że pozwany dopuścił się kradzieży myśli technologicznej powodów. Na powyższe okoliczności powodowa Spółka nie przedstawiła żadnych dowodów.

W sprawie niniejszej ustalone zostało jednak, że pozwany w terminie 12 miesięcy po rozwiązaniu umowy z powodową Spółką świadczył usługi elektryczne na rzecz firmy (...) M. S.. Fakt ten był wystarczający dla uznania przez Sąd Okręgowy, że pozwany naruszył przewidzianą w § 15 umowy klauzulę zakazu konkurencji gdyż firma (...) podjęła się produkcji analogicznych maszyn, co powodowa Spółka.

W ocenie Sądu Apelacyjnego brak jest w sprawie przekonujących dowodów uzasadniających odpowiedzialność pozwanego wobec powoda na podstawie § 15 umowy, co do samej zasady.

Zawarty w § 15 umowy zapis przewidywał odpowiedzialność majątkową pozwanego w przypadku :

1/ Przekazania osobom trzecim rozwiązań stosowanych przez powoda, stosowanej techniki, mechaniki, wzorów użytkowych i oprogramowania.

W tym przypadku pozwany odpowiadał za działanie polegające na przekazaniu informacji w powyższym zakresie, co oczywiście zakładało posiadanie przez pozwanego wiedzy dotyczącej stosowanej przez powoda techniki, mechaniki, wzorów użytkowych i oprogramowania.

2/ Świadczenia usług w okresie wskazanym w umowie w zakresie wykonywanych czynności i wiedzy nabytej podczas współpracy z powodem.

W tym przypadku przedmiotem zakazu nie było co do zasady świadczenie przez pozwanego usług elektrycznych, ale świadczenie usług elektrycznych jedynie w zakresie w jakim pozwany zdobył dodatkową wiedzę świadcząc pracę powodowi.

Zgodnie z art. 6 kc ciężar udowodnienia przesłanek odpowiedzialności pozwanego opartych na § 15 umowy spoczywał na powodzie. W ocenie Sądu Apelacyjnego powód nie udowodnił żadnej z przesłanek odpowiedzialności pozwanego.

Po pierwsze brak jest dowodów na okoliczność aby pozwany świadcząc usługi elektryczne dla powoda był zapoznawany lub miał możliwość poznać szczegółowe rozwiązania techniczne lub mechaniczne, stosowane w maszynach produkowanych przez powoda; bądź, że świadcząc usługi dla powoda zdobył wyjątkową wiedzę, którą następnie wykorzystywał świadcząc na rzecz konkurentów powoda.

Z zeznań kierownika produkcji, J. K. wynika, że praca pozwanego polegała na wykonywaniu typowych robót elektrycznych lub montażowych związanych z montażem gotowych elementów elektrycznych w maszynach produkowanych przez powoda.

Dowodem na okoliczność posiadania takiej wiedzy przez pozwanego nie może być sam zapis umowy, skoro ustalone zostało, że identyczny zapis powielany był we wszystkich umowach cywilnoprawnych zawieranych przez Spółkę z osobami świadczącymi usługi na jej rzecz. Skoro przedmiotem zakazu nie było wykonywanie przez pozwanego usług elektrycznych w ogólności, a tylko w zakresie określonym w § 15 umowy, to powód winien udowodnić, że pozwany rzeczywiście posiadał wiedzę dotyczącą szczegółowych rozwiązań technicznych w maszynach produkowanych przez powoda. Taki dowód w sprawie nie został przeprowadzony. W konsekwencji niesposób uznać za udowodnioną przesłankę polegającą na „przekazywaniu” innym osobom lub podmiotom wiedzy, której pozwany nie posiadał.

Po drugie usługi elektryczne, które powód świadczył na rzecz firmy (...) M. S. również były typowymi usługami, których świadczenie nie wymagało szczególnej wiedzy. W związku z tym brak jest podstawy do uznania, aby pozwany pracując dla firmy (...) świadczył usługi szczególne, co do których wiedzę zdobył podczas współpracy z powodem.

Po trzecie zapis § 15 umowy miał chronić powoda jako producenta określonego towaru na rynku. W związku z powyższym pozwany winien powstrzymać się od przekazywania bezpośrednio lub pośrednio informacji [pkt 1] lub świadczenia usług [pkt 2], wobec konkurentów powoda na tym rynku. W sprawie nie zostało udowodnione również aby firma (...) konkurowała z powodową Spółką na rynku produkcji maszyn do trapezowania blach dachowych, czy też, że produkowała maszyny o podobnym przeznaczeniu co maszyny produkowane przez powodową Spółkę.

Jak wynika z zaświadczenia z 14 sierpnia 2009r. [k.19] M. S. (...) prowadził działalność gospodarczą, której przedmiotem było m.in. wykonywanie konstrukcji i pokryć dachowych, produkcja maszyn do obróbki metalu i dla metalurgii. Poza twierdzeniami powoda, że firma (...) stanowiła firmę konkurencyjną wobec powodowej Spółki nie ma żadnych dowodów okoliczność tę potwierdzających.

Fakt, że pozwany pracując dla firmy (...) montował urządzenie elektryczne do prototypu maszyny wg instrukcji elektrycznej, którą otrzymał w firmie (...), jest niewystarczający dla uznania, że przesłanki odpowiedzialności pozwanego wobec powodowej Spółki, określone w § 15 umowy z dnia 1 lipca 2005r. zostały spełnione. Nie zostało bowiem udowodnione co to była za maszyna, do czego służyła, jaki był dalszy los tej prototypowej maszyny, kto ją projektował i w oparciu o którą dokumentację była ona wyprodukowana.

W tym stanie sprawy Sąd Apelacyjny uznał, że powodowa Spółka nie udowodniła podstawy faktycznej dochodzonego roszczenia polegającej na spełnieniu przesłanek odpowiedzialności majątkowej pozwanego wobec powódki, określonych w § 15 umowy z dnia 1 lipca 2005r.

Tym samym brak jest podstawy do oceny prawnomaterialnej skuteczności umowy z dnia 1 lipca 2005r. jako prawnej podstawy odpowiedzialności majątkowej pozwanego wobec powoda.

Z tych względów na mocy art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok, w ten sposób, że powództwo oddalił i na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 2 ust. 2, § 6 pkt 5 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu [Dz.U. 163, poz.1348] zasądził od powodowej Spółki na rzecz pozwanego 2 417zł tytułem zwrotu kosztów procesu uwzględniając także opłatę od pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 113 ust. 1 uksc Sąd nakazał pobrać od powodowej Spółki 2 500zł opłaty od apelacji, od uiszczenia której pozwany był zwolniony.

Na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 i 3 kpc oraz wskazanych wyżej przepisów Rozporządzenia Sąd zasądził od powodowej Spółki na rzecz pozwanego 3600zł tytułem zwrotu kosztów procesu poniesionych przez pozwanego w postępowaniu apelacyjnym i kasacyjnym, odpowiadającą wynagrodzeniu pełnomocnika wg stawki przewidzianej w Rozporządzeniu, uwzględniając nakład pracy pełnomocnika.